



## พระราชกฤษฎีกา

ตั้งอำเภอด่านมะขามเตี้ย อำเภอแก่งหางแมว อำเภอกักตึชumpul อำเภอเวียงแก่น  
อำเภอแม่วาง อำเภอถ้ำพรรณรา อำเภอบ่อเกลือ อำเภอโนนสุวรรณ  
อำเภอห้วยราช อำเภอแม่ลาน อำเภอบางแก้ว อำเภอป่าพะยอม  
อำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอขามศรีสุราษฎร์ อำเภอจังหาร  
อำเภอบ้านธิ อำเภอภูสิงห์ อำเภอบางกล้า  
อำเภอวังม่วง และอำเภอนาขุง

พ.ศ. ๒๕๓๘

## ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

เป็นปีที่ ๕๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้  
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งอำเภอเพิ่มขึ้นในท้องที่บางจังหวัด เพื่อประโยชน์แก่การปกครองและ  
ความสะดวกของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม  
โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ และมาตรา ๖๑  
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้  
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอด่านมะขามเตี้ย อำเภอ  
แก่งหางแมว อำเภอกักตึชumpul อำเภอเวียงแก่น อำเภอแม่วาง อำเภอถ้ำพรรณรา อำเภอบ่อเกลือ

อำเภอโนนสุวรรณ อำเภอห้วยราช อำเภอแม่ลาน อำเภอบางแก้ว อำเภอป่าพะยอม อำเภอหนองม่วงไข่  
อำเภอยางสีสุราช อำเภอจังหาร อำเภอบ้านธิ อำเภอภูสิงห์ อำเภอบางกล่ำ อำเภอวังม่วง และอำเภอนาโยง  
พ.ศ. ๒๕๓๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศใน  
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตั้งกิ่งอำเภอดังต่อไปนี้เป็นอำเภอ คือ

(๑) กิ่งอำเภอด่านมะขามเตี้ย อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี  
เป็นอำเภอด่านมะขามเตี้ย

(๒) กิ่งอำเภอแก่งหางแมว อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี เป็นอำเภอแก่งหางแมว

(๓) กิ่งอำเภอกักตึชุมพล อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ เป็นอำเภอกักตึชุมพล

(๔) กิ่งอำเภอเวียงแก่น อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย เป็นอำเภอเวียงแก่น

(๕) กิ่งอำเภอแม่วาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอำเภอแม่วาง

(๖) กิ่งอำเภอถ้ำพรรณรา อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอำเภอ

ถ้ำพรรณรา

(๗) กิ่งอำเภอบ่อเกลือ อำเภอปัว จังหวัดน่าน เป็นอำเภอบ่อเกลือ

(๘) กิ่งอำเภอโนนสุวรรณ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นอำเภอโนนสุวรรณ

(๙) กิ่งอำเภอห้วยราช อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นอำเภอห้วยราช

(๑๐) กิ่งอำเภอแม่ลาน อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี เป็นอำเภอแม่ลาน

(๑๑) กิ่งอำเภอบางแก้ว อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง เป็นอำเภอบางแก้ว

(๑๒) กิ่งอำเภอป่าพะยอม อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง เป็นอำเภอป่าพะยอม

(๑๓) กิ่งอำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอร่องควาง จังหวัดแพร่ เป็นอำเภอหนองม่วงไข่

(๑๔) กิ่งอำเภอยางสีสุราช อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

เป็นอำเภอยางสีสุราช

(๑๕) กิ่งอำเภอจังหาร อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นอำเภอจังหาร

(๑๖) กิ่งอำเภอบ้านธิ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน เป็นอำเภอบ้านธิ

(๑๗) กิ่งอำเภอภูสิงห์ อำเภอชุนันท์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นอำเภอภูสิงห์

(๑๘) กิ่งอำเภอบางกล่ำ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นอำเภอบางกล่ำ

(๑๙) กิ่งอำเภอวังม่วง อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี เป็นอำเภอวังม่วง

(๒๐) กิ่งอำเภอนายูง อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี เป็นอำเภอนายูง  
มาตรา ๔ ให้อำเภอที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๓ มีเขตตามเขตกิ่งอำเภอเดิมแยกออกจากเขต  
อำเภอที่กิ่งอำเภอนั้นเคยอยู่ในเขตปกครอง  
มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่กิ่งอำเภอด่านมะขามเตี้ย อำเภอเมืองกาญจนบุรี  
จังหวัดกาญจนบุรี กิ่งอำเภอแก่งหางแมว อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี กิ่งอำเภอภักดีชุมพล อำเภอ  
หนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ กิ่งอำเภอเวียงแก่น อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย กิ่งอำเภอแม่วาง อำเภอสันป่าตอง  
จังหวัดเชียงใหม่ กิ่งอำเภอถ้ำพรรณรา อำเภอดวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช กิ่งอำเภอบ่อเกลือ อำเภอปัว จังหวัดน่าน  
กิ่งอำเภอโนนสุวรรณ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ กิ่งอำเภอห้วยราช อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์  
กิ่งอำเภอแม่ลาน อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี กิ่งอำเภอบางแก้ว อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง กิ่งอำเภอป่าพะยอม  
อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง กิ่งอำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ กิ่งอำเภอขามสีสุราช  
อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม กิ่งอำเภอจังหาร อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด กิ่งอำเภอบ้านธิ  
อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน กิ่งอำเภอภูสิงห์ อำเภอชุนันท์ จังหวัดศรีสะเกษ กิ่งอำเภอบางกล้า อำเภอหาดใหญ่  
จังหวัดสงขลา กิ่งอำเภอวังม่วง อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี และกิ่งอำเภอนายูง อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี  
มีท้องที่กว้างขวาง มีชุมชนและชุมนุมการค้าหนาแน่น มีสภาพเจริญขึ้นกว่าเดิมมาก สมควรยกฐานะขึ้นเป็นอำเภอ  
เพื่อประโยชน์แก่การปกครอง การให้บริการของรัฐ และความสะดวกของประชาชนและส่งเสริมท้องที่ให้เจริญยิ่งขึ้น  
จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้